

SUFELE ORTODOX

Buletin al bisericii ortodoxe „Sf. Ioan Iacob-Hozevitul” Chișinău
Apare sub îngrijirea preotului paroh Alexei SEMIONOV

www.sf-ioan-iacob.md e-mail: sf.ioan.iacob@gmail.com

- Sfântul Ioan Ioacob Hozevitul - ocrotitorul bisericii
- Versuri despre Sfântul Ioan
- Un dar al Duhului Sfânt...
- Felicitare de Ziua nașterii
- Septembrie - început de an bisericesc
- Din Agenda lunii august
- Donații și ajutoare bisericii
- Program liturgic
- Construcția bisericii

2012 • septembrie • nr. 9 (38) •

Sfântul Ioan Iacob Hozevitul

Continuăm să expunem crâmpete din biografia (începutul - nr. 7-8) Sfântului Ioan Iacob Hozevitul - monah român în Țara Sfântă.

...La 8 aprilie 1936, în Miercurea Sfințelor Patimi, tânărul Ilie a fost tuns în monahism, de către starețul de atunci al mănăstirii Neamț, arhim. Valeriu Moglan, naș și părinte duhovnicesc fiind

ierom. Ioachim Spătaru, egumenul schitului Pocrov-Neamțu. După rânduială, numele îi fu schimbat în Ioan, nume care îl va purta tot restul vieții sale pământești, cu evlavie și smerenie.

În scurta perioadă pe care o va mai petrece la Neamț, Cuviosul Ioan a avut ascultări: intendent de stăreție, bibliotecar și profesor de română la Școala monahală pentru frații începători.

Mănat de dorința desăvârșirii, în toamna a.1936 Cuviosul Ioan a plecat spre Țara Sfântă, împreună cu doi monahi, Claudiu Derebreanu și Damaschin Ignat. Costul călătoriei a fost suportat de Cuviosul Ioan, pe banii rămași din moștenirea de la părinți.

După ce a vizitat cele mai importante localități biblice de aici, Cuviosul Ioan s-a retras într-o peșteră din pustia Iordanului, unde a sihăstrit timp de doi ani, după care Cuviosul se va închinovă în mănăstirea Sf. Sava, unde se va nevoi timp de 8 ani, întrecând pe mulți în ostenele călugărești, cu aspra sa viețuire.

A îndeplinit ascultările de paraclisier, bibliotecar, ajutor de econom, apoi pe cea de infirmier, fiind foarte apreciat pentru dragostea și mila cu care îi îngrijea pe bolnavi, indiferent de religia sau starea lor socială. A învățat repede limba greacă și a început să exploreze comorile de teologie din scrierile aflate în biblioteca mănăstirii. Ziua se afla la infirmerie, iar noaptea o dedica

Pustiul Iordanului, spre Manastirea Hozeva

rugăciunii, citirii și traducerii din scrierile Sfinților părinți, uneori și compunerii de versuri, talent pe care îl avea încă din copilărie.

La Sf. Sava, Cuviosul Ioan a desăvârșit lucrarea cea de taină a rugăciunii lăuntrice, despre care

va scrie câteva pagini folositoare creștinilor.

În anii 1939-1940, Cuviosul Ioan petrece în pustiu la Qumran și într-o peșteră din apropierea Mării Moarte, împreună cu alt călugăr român. Aici îl întâlni pe monahul Ioanichie Pârâială, care i-a fost ucenic credincios până la sfârșitul vieții sale. Din cauza războiului, între 1940-1941, Cuviosul Ioan a pătimit într-un lagăr de pe Muntele Măslinilor, după care se reîntoarse la mănăstirea Sf. Sava.

Ar fi rămas la mănăstirea Sf. Sava până la moarte, deoarece aici avea liniștea mult dorită. Însă este hirotonit preot și numit egumen al schitului românesc de la Iordan, cu hramul Sfântul Ioan Botezătorul.

Vreme de 6 ani (1947-1952), Cuviosul Ieroschinomah Ioan Iacob a păstorit schitul românesc de la Iordan cu multă evlavie și pricepere gospodărească. Aici a construit mai multe chilii lângă biserică, atât pentru monahi, cât și pentru pelerini, a săvârșit sfintele slujbe în limba română, transformând astfel schitul într-o oază românească (despre acesta va vorbi în poezia sa *Singura mângâiere românească*). Totodată, continua să scrie versuri și cuvinte de învățătură, prin acestea dovedindu-și calitățile sale duhovnicești desăvârșite. Pentru Cuviosul Ioan, poezia era expresia simțirii celei mai adânci a dorului românesc.

DIN VIAȚA SFÂNTULUI

poem de Olimpia Sava

Sfântul, în copilărie,
Avea numele Ilie.
Chiar de mic s-a arătat
Că e binecuvântat.
Mama, bună credincioasă,
Fiind cam bolnăvicioasă,
A plecat printre străbuni:
L-a părăsit de șase luni.
La doi ani, încă o dată
S-a văzut orfan, de tată...
Zece ani când a-mplinit
Și bunica i-a murit.
Astfel Ilie rămânea
La un unchi, ce mai avea
Încă șase fii, dar care
L-a crescut cu grijă mare.
Mai întâi a mers la școală
În comuna sa natală
Din județul Botoșani,
După care în Lipcani
La colegiu se înscrie.
Cernăuții îl îmbie
Să se-nscrie în liceu
Și va fi aici mereu
Înainte tuturor,
Înțelept și silitor.
Rudele s-au tot gândit
Că ar fi mai potrivit
Absolventul să se-nscrie,
Încă, la teologie.
Sigur, i se potrivea,
Dar Ilie își dorea
Să trăiască-n mănăstire,
Tot în rugă și postire.
Mănăstirea Neamț a fost
Pentru-o vreme al său rost.
Ascultare, a avut
Bolnița de-ntreținut
Continuare în p. 2,3

Și să fie de-ajutor
 Și bibliotecarilor.
 Pentru că era smerit,
 S-a făcut de toți iubit
 Și la fel s-a afirmat
 În armată cât s-a aflat.
 Pe bolnavi i-a îngrijit,
 Ca infirmier școlit.
 Când a fost călugărit,
 Nume, Iacob a primit.
 De credință însetați,
 El și încă alți doi „frați”
 Împreună au plecat
 Spre Iordanu-ndepărtat.
 Să cunoască locuri sfinte,
 Sufletul să și-l alinte.
 Peste iarnă, au găsit
 Adăpost în loc sfințit:
 Mănăstirea Sava-n care
 Au făcut și ascultare.
 Cei doi frați, în primăvară,
 Au venit din nou în țară,
 Însă Iacob a avut
 Zece ani de petrecut,
 Tot în muncă și nevoi,
 De la oameni și război.
 Toată ziua îngrijea
 De bolnavi și le spunea
 Vorbe de încurajare;
 Noaptea, cu iubire mare,
 Rugăciunile-și spunea
 Și cărți sfinte traducea.
 El a fost paracliser,
 Dar și bun infirmier:
 Pentru călugării smeriți,
 Pentru beduinii răniți,
 Ce-n mănăstire-i aduceau
 Când iar lupte se dădeau.
 Simțămintele-și pioase
 Le pune-n versuri frumoase,
 Iar apoi le trimitea
 Celor pe care-i iubea.
 Patru ani s-a nevoit
 În pustiu nesfârșit,
 Într-o peșteră, aproape
 De-ale Mării Moarte ape.
 Și un an a stat apoi
 Într-un lagăr de război.
 Când a fost eliberat,
 Sfântul s-a înapoiat
 În lăcașul sfânt în care
 Mai făcuse ascultare.
 El a fost hirotonit
 Preot și a devenit
 Chiar egumen, la un schit
 Ce fusese construit
 De români și situat

Un dar al Duhului Sfânt...

Despre cum să ne rugăm: cu Părintele Gheorghe Calciu, Cuvinte vii

Rugăciunea este o acțiune de concentrare și de desprindere de realitatea materială, este ancorarea într-un domeniu nou pentru orice om, chiar dacă e credincios, pentru că rugăciunea nu înseamnă o recitare mecanică a unor texte și îndreptare din când în când a atenției spre sensul cuvintelor. Rugăciunea este o răpire, o ieșire din sine și o îndreptare spre Dumnezeu, într-un mod tainic și neînțeles chiar de cel ce o practică. Rugăciunea este un dar al Duhului Sfânt.

În primul rând, rugătorul să știe că se angajează într-o acțiune plină de capcane demonice. Oricine care s-a rugat, oricât de rar și care a dorit să simtă dulceața rugăciunii știe de ce greutăți și ispите s-a lovit. Stai în fața televizorului ore întregi și te uiți la un film plin de banalități și de lucruri comune și nici un gând lăaturalnic nu te abate de la deșucherile care se petrec pe ecran.

În schimb, te așezi la rugăciune – nu vorbesc de cei care fac din rugăciune un lucru mecanic, ci de cei care vin cu bună intenție să se roage – și o mie de gânduri lăaturalnice te asaltează, de multe ori chiar contrarii intențiilor tale bune. Amintiri, preocupări stupide și neimportante îți invadează mintea, cuvinte urâte, glume, orice te poate abate de la rugăciunea care ar trebui să te lege de Dumnezeu.

De aceea, cel care dorește să aibă o rugăciune îmbunătățită trebuie să realizeze că este un mare păcătos, să își supravegheze atitudinile, faptele, gândurile și să-și dea seama cât de mult păcătuiește în fiecare zi și în fiecare ceas, așa cum spun rugăciunile din Canonul Sfintei Împărășanii.

Încet-încet, el trebuie să-și facă un scut împotriva ispitelor lumii – atât cât se poate – și să nu se sperie dacă, la început, acest scut este foarte penetrabil la ispitele satanei; cu timpul, scutul se întărește și diavolul pătrunde mai greu dincolo de el.

Nimeni, însă, nu este scutit de ispите câtă vreme trăiește în trup. Căile ispitirii sunt multe: unele ne vin prin simțuri, altele prin imaginații, altele prin amintiri necuviincioase, altele din inimă și altele prin rațiune.

Înșiși Părinții cei mai îmbunătățiți mărturisesc despre ispitele pe care le-au suferit în viața lor pământească. Sfântul Simeon Metafrastul, în rugăciunea a patra din Canonul Sfintei Împărășanii, spune: „Căci ce rău n-am săvârșit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu mi-am închipuit în sufletul meu? Că iată și cu faptele am săvârșit desfrânare, preadesfrânare, mândrie, trufie, batjocură, hulă, vorbă deșartă, înfierbântare la răs, beție,

FELICITARE DE ZIUA NAȘTERII

*Doamne, Dumnezeul milelor, milostivește-Te spre noi și în multa Ta bunătate varsă cu îmbelșugare Harul Tău peste toți cei ce în luna septembrie își celebrează ziua de naștere, peste robii tăi: **Țurcan Boris, Iuțiș Stela, Rotaru Alexandru, Cojocar Nicolae, Știrbu Nadejda, Cojocar, Ursu Diana, Russu Tatiana, Bulicanu Vladimir, Zugravu Sergiu, Siniuc Valeria, Brigidin Serghei, Petrașevschi Inesa, Buznea Tudor, Șarcov Petru.** Apără-i de toate nenorocirile și întristările. Dă-le lor viață lungă, fericită, liniștită și pașnică, poruncește îngerilor Tăi ca totdeauna să le fie călăuzitorii și povățuitorii luminați spre toate faptele cele bune.*

Mulți ani, sănătate și iertare de păcate!

Preot paroh Alexei SEMIONOV

lăcomie a pântecelui, pizmă, iubire de avuție, grăire de rău, fărâdelege”, și altele. Iar Sfântul Simeon Noul Teolog, în rugăciunea a șaptea din același Canon, după ce își înșiră păcatele, adaugă: „Știi mulțimea răutăților mele, știi și bubele mele și rănilile mele le vezi, dar și credința mi-o știi, voința mi-o vezi și suspinurile mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne Dumnezeu meu, Făcătorul și Izbăvitorul meu, nici picătură de lacrimă, nici din picătură vre-o parte...”

E bine să știm că, precum Dumnezeu cunoaște toate faptele, gândurile și intențiile noastre, „căci toate sunt goale și descoperite înaintea Lui” (cum spune rugăciunea de sfințire a apei la Botezul catehumenilor), tot așa El știe și pocăința noastră, și plânsul nostru, și părerea de rău.

Dacă cineva trăiește toate aceste lucruri, începe să-și formeze o nepătimire cu duhul, adică un soi de imunitate la relele lumii. Nu-l mai tulbură atât de mult răutățile satanei, jignirile semenilor și tot ceea ce în mod obișnuit ne creează suferințe. Unul ca acesta, după cuvântul Sfântului Ioan Scărarul, a închis o parte a ferestrelor dinspre lume ale sufletului. În acest caz, rugăciunea începe să devină tot mai adâncă și adevărată.

Sfinții Părinți spun că diavolul turbează atunci când vede pe cineva că se roagă. Așa se și explică de ce suntem atât de ispitiți în timpul rugăciunii. Ispite pe care nu le-am avut niciodată în viață ne năvălesc în timpul rugăciunii cu o furie căreia nu-i mai putem rezista, dacă nu strigăm către Mântuitorul să ne ajute.

Rugăciunea este o convorbire cu Dumnezeu, în care rugătorul se postează pe treapta cea mai de jos a umilinței. Diavolul a căzut din cauza trufiei sale și umilința îl înfurie până la turbare, pentru că el nu poate nimic împotriva umilinței. O faptă bună și-o poate întoarce într-o laudă de sine, sau în lauda altora despre tine. Orice lucru săvârșit cu bune intenții poate fi

răsturnat spre pieirea ta, dacă te lași ispitit. Dar umilința și căința sunt de neatins pentru el.

În timpul rugăciunii, așa cum am spus mai sus, asalturile satanei sunt nenumărate, gândurile te împresoară, amintirile îți răpesc mintea de la rugăciune, mâniile trecute devin forate actuale și de aceea e nevoie de o atență luare aminte.

Îndată ce ți-ai pregătit inima pentru rugăciune și ți-ai curățit mintea de grijiile zilei – pe care oricum nu le vei putea birui de tot – așază-te la rugăciune. În clipa aceea îngerul rugăciunii care te veghează vine de-a dreapta ta, iar diavolul se așază cu vicleșug și fereală la stânga ta. Trebuie să ai o poziție cucernică, proprie atitudinii rugătoare. Fie că stai în genunchi, fie că stai în picioare, poziția ta trebuie să exprime relația de rugăciune.

Părintele Roman Blaga spune că atunci când te așezi la rugăciune trebuie să-ți golești mintea de orice imaginații și nici în timpul rugăciunii să nu-ți închipui nimic, pentru că Dumnezeu va pune în mintea ta goliță de imagini Duhul Său cel Sfânt și te va umple de prezența Sa.

Mărturisesc că am încercat și eu să fac așa, adică să-mi golesc mintea de tot ce constituie lumea aceasta și relația mea cu lumea aceasta materială, dar n-am reușit întotdeauna. Sunt clipe în care reușesc, în care mă înalț deasupra acestor imagini, dar această ridicare durează puțin, din cauza neputinței mele.

De aceea cred că noi, fiind carne și suflet, fiind trup și minte, avem nevoie de niște trepte.

Avem nevoie să ne agățăm partea materială din noi, partea imaginativă din noi, de ceea ce vedem în față și în special de icoană. Icoana este cea care face prima treaptă în ridicarea noastră în domeniul spiritului. Dacă ai în față ta o icoană, este bine să-ți fixezi atenția asupra ei.

Continuare în pag. 7

Într-un loc apropiat
De Iordan, unde-a venit
Când botezul a primit,
Prin Ioan Botezătorul,
Însuși El, Mântuitorul.
Ca egumen a rămas
Doar cinci ani și s-a retras
Cu Ioanichie, ucenicul.
“Sfântul Gheorghe Hozevitul”
Este numele ce-l are
Sfânta mănăstire-n care
S-a rugat fără-ncetare
Înainte de plecare
Într-o peșteră, numită
Sfânta Ana, renumită,
Căci cândva aici venea
Sfânta Ana și-l cerea
Domnului s-o-nvrednicească
Un copil și ea să nască.
Cuviosul, cum a dorit
Șapte ani a suferit,
Tot în posturi ne-ncetate,
În rugăciuni îndelungate,
Doar cu ucenicul său,
Vrednic ajutor la greu.
Sfântul se ruga în tihnă,
Fără hrană și odihnă,
Zi și noapte el scria...
Scrieri le transmitea
Credincioșilor din vale,
Folosind o scară, cale
Unică, pe care
Li se trimitea mâncare:
Apă cu pesmeți, măslină,
Uneori ceva smochine.
Dar, din toată hrana dată,
El mânca, în zi, o dată.
Câteva ore dormea
Pe o scândură, și-avea
Nu o pernă de dormit,
Ci o piatră. A dorit
Doar în lipsuri să trăiască,
Pe cel rău să-l umilească.
Pentru că era slăbit,
Prea mulți ani nu a trăit:
Patruzeci și șapte-avea
Când din viață se stingea.
Douăzeci de ani a stat
Sus, pe munte, îngropat.
Când a fost descoperit,
Se părea că n-a murit.
Nu erau defel schimbate
Nici chiar hainele-mbrăcate.
Moaștele-i sunt făcătoare
De minuni, ajutătoare
Oamenilor necăjiți,
Care-s astfel ocrotiți.

Septembrie – început de an bisericesc

Gânduri despre sărbători

Rugăciune înainte de a începe învățătura

Luna septembrie este de bun augur pentru cei tineri – copii, adolescenți și studenți, pentru că începe un nou an de învățământ. În prima duminică a lunii, la 2 septembrie, în biserica noastră a fost săvârșită Slujaba de TEDEUM la început de an școlar pentru succesul și sporul la învățătura al tuturor care încep după vacanță studiile.

Pentru ca să obțină succesele pe care contează, fiecare persoană este datoare să facă și ea rugăciuni către bunul Dumnezeu și sfinții Lui. Iată una dintre numeroasele rugăciuni de acest fel:

PREABUNULE, Doamne,
trimite-ne nouă harul Duhului
Tău Sfânt, Care ne dăruiește
și ne întărește puterile noastre
sufletești, ca auzind învățătura
ce ni se predă, să creștem spre
slava Ta, Creatorul nostru;
părinților noștri spre mîngîie-
re, Bisericii și țării spre folos.
Amin.

Tot cu luna septembrie începe și noul an bisericesc. Acum este perioada unor sărbători deosebit de iubite și cinstite de creștini: **Adormirea Maicii Domnului** la sfârșit de august, **Nașterea Maicii Domnului**, alte două mari sărbători care se marchează prin post de o zi – **Tăierea Capului Sf. Prooroc Ioan Botezătorul, Înălțarea Sf. Crucii**, precum și câteva sărbători la care bunii creștini au evlavie deosebită – **Sfinții Adrian și Natalia**, ocrotitorii familiei și a căminului, **Sf. Prooroc Zaharia și Dreapta Elizabeta, Sfinții și dreptii dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana**. În acest număr al Buletinului vom povesti despre Sf. prooroc Ioan Botezătorul, cel care a pus mâna pe capul Domnului nostru Iisus Hristos în momentul când L-a botezat în râul Iordan.

Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul este o sărbătoare în care prin post se marchează o zi de întristare.

Sfântul Ioan Botezătorul este cinstit în mod deosebit de către mântuitorul Iisus Hristos și de către biserica sa. Mântuitorul a spus că dintre oameni născuți din femeie Sfântul Ioan Botezătorul este cel mai mare. Biserica îl cinstește pe Sfântul Ioan cu multe sărbători sau zi de pomenire în calendarul nostru. Și anume 6 zi de pomenire: tot în septembrie este zi de pomenire a **Zămislirii Sfântului Ioan Botezătorul**, la 7 iulie este ziua **Nașterii lui Ioan Botezătorul**, dar mai înainte, în 20 ianuarie, sărbătorim **Soborul Sfântului Ioan Botezătorul**, care urmează după **Botezul Domnului** și la 11 septembrie biserica face pomenirea **Tăierii capului Sfântului Ioan Botezătorul**. Alte două zile de pomenire a lui sunt **Prima și a Doua aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul**, în ziua de 9 martie și a treia **Aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul**, în ziua de 7 iunie. Din aceste zile de pomenire trei sunt înscrise cu culoare roșie în calendar și se serbează în mod deosebit.

Sfântul Ioan Botezătorul a fost fiul preotului Zaharia și al soției sale Elizabeta, care era verișoară cu Maica Domnului, cu Fecioara Maria.

Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul a fost prevestită de arhanghelul Gavriil pe când tatăl său, preotul Zaharia, hrămuia în templu în Ierusalim. Atunci îngerul i s-a arătat preotului Zaharia și i-a spus că va avea un fiu pe care îl va numi Ioan și care va fi Înaintemergător al Domnului, va pregăti calea Domnului și va fi așa cum a profetizat și Vechiul Testament Glasul celui ce strigă în pustie: Pregătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

Deci, Sfântul Ioan Botezătorul face parte din planul de mântuire al lui Dumnezeu pentru omenire. El s-a remarcat printr-o evlavie deosebită în toată viața sa pentru că încă din copilărie s-a retras în pustia Iordanului, petrecând în rugăciune și post și meditând mereu la poruncile Domnului. Sfântul Ioan Botezătorul trăia într-o peșteră, se hrănea doar cu miere sălbatică și cu lăcuste. Și nu a folosit ni-

ciodată băutură alcoolică sau băutură bețivă, cum se spunea în popor mai înainte.

Sfântul Ioan Botezătorul a propovăduit că Iisus Hristos din Nazaret este Mielul lui Dumnezeu, care va ridica păcatele lumii. A mărturisit Dumnezeirea lui atunci când l-a botezat în Iordan și chema lumea la pocăință, la botezul pocăinței, care era o pregătire pentru botezul creștin.

El își începea predica sa folosind aceste cuvinte: Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția cerurilor.

Cerea oamenilor să-și schimbe viața, să nu mai săvârșescă fărădelegi, păcate, să fie milostivi. Cerea vameșilor să nu facă mai mult decât este rânduit, adică să nu ia vămi mai mult decât este permis. Soldaților le cerea să nu asuprească pe nimeni și să se mulțumească cu solda lor, iar tuturor celor ce veneau să-l asculte le spunea că trebuie să fie milostivi, să ajute pe cei nevoiași. Sfântul Ioan Botezătorul a muștră înșă și pe regele Irod Antipa, care stăpâna peste regatul Israel, și anume în provinciile Iudeea și Perea. Îl muștra pe regele Irod Antipa, pentru că ținea de soție pe Irodiada, care era soția fratelui său, Filip.

Aceasta a venit în palatul regelui Irod Antipa împreună cu fiica ei, Solomeia. Și Irodiada îl ura pe Sfântul Ioan Botezătorul și Înainte Mergătorul Domnului pentru că muștra fărădelegea regelui Irod. Și, desigur, cerea pedepsirea lui. Dar regele Irod se temea de popor și ezita să-l întemnițeze pe Sfântul Ioan și să-l pedepsească. Dar la insistențele Irodiadei el a fost întemnițat în închisoarea Marterus, care se află dincolo de Iordan, în Perea. O închisoare lângă o casă pentru rege unde se retrăgea el pentru petreceri.

Când a fost serbată ziua de naștere a lui a făcut ospăț mare. A invitat oameni deosebiți, Irodiada a îndemnat pe fiica ei, Solomeia să danseze. Și a dansat atât de frumos, încât regele Irod, impresionat, i-a spus să ceară ce dorește și-i va da până la jumătate din împărăție. Desigur a făcut această pro-

misiune fiind sub influența băuturilor, a îmbuibării de mâncăruri de carne și sub influența unui duh de desfrânare. Atunci Irodiada a sfătuit pe fiica ei, Solomeia să ceară pe tîpsie, pe tavă capul Sfântului Ioan Botezătorul.

Deși regele s-a întristat, totuși pentru a-și respecta cuvîntul și a-și păstra onoarea în fața comesenilor, a poruncit să fie adus pe tavă capul Sfântului Ioan Botezătorul. Și astfel a fost săvârșită marea fărădelege, pentru că a fost ucis prin decapitare un om nevinovat, un om sfânt, un om al lui Dumnezeu, un postitor, un rugător, un om pe care poporul îl cinstea în mod deosebit pentru credința, evlavia și sfințenia sa.

Sfântul Ioan Botezătorul, deci, a primit moartea ca un mucenic. Trupul său a fost îngropat de ucenici săi, fără să se știe unde, iar capul său a fost îngropat chiar în palatul Maherus, care era și închisoare. Și această îngropare s-a făcut chiar de Irodiada. Însă una din femeile, care erau evlavioase, soția unui dregător, numită Ioana, a luat pe ascuns capul Sfântului Ioan Botezătorul și l-a dus la Ierusalim.

Această mutare de la Maherus la Ierusalim și îngroparea lui la Ierusalim a fost considerată prima aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul. Mai târziu doi călugări au luat capul Sfântului Ioan Botezătorul de la Ierusalim și l-au dus la Inesa, o cetate din Siria, unde a stat mai mult timp. Iar în anul 453 episcopul acelei cetăți a expus capul Sfântului Ioan Botezătorul pentru

închinare în biserică. La Capul Sfântului Ioan Botezătorul s-au săvârșit multe minuni pentru cei care se atingeau de el cu evlavie. Aceasta este numită a doua aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul și împreună cu prima este pomenită pe 9 martie a fiecărui an.

Mai târziu, Cinstitul cap al Sfântului Ioan Botezătorul a fost dus la Constantinopol. Dar în timpul luptelor împotriva icoanelor a fost ascuns la hotarul dintre Imperiul Bizantin și Armenia, pentru a nu fi profanat.

Iar mai târziu, pe la mijlocul secolului al IX-lea, pe timpul Patriarhului Ignatie al Constantinopolului a fost readus la Constantinopol și aceasta este considerată a treia aflare a capului Sfântului Ioan Botezătorul, care este prăznuită în fiecare an în data de 7 iunie.

Deci, capul Sfântului Ioan Botezătorul a fost cinstit încă de după moartea sa, uneori tainic, uneori la vedere. În anul 1204, în timpul Cruciadei a IV-a, când cruciații occidentali au ocupat Constantinopolul, au luat o parte din capul Sfântului Ioan și l-au dus în Franța, la Mille, unde se află și astăzi, în catedrală.

Sfântul Ioan Botezătorul este prezentat în iconografia noastră stînd de-a stînga Mântuitorului Iisus Hristos, iar în dreapta este Fecioara Maria, în icoana numită „Deizis” sau Judecării de apoi. Adesea pe iconostas este reprezentat lângă ușa diaconască din partea de nord, de miază-noapte

a altarului. Sfântul Ioan Botezătorul este socotit dascăl al pocăinței dar și rugător pentru cei ce s-au pocăit care nu au mai avut timp în viață să săvârșească faptele pocăinței, pentru că i-a surprins moartea.

Sfântul Ioan Botezătorul este, deci, și un dascăl al rugăciunilor neîncetate, este dascăl al celor care viețuiesc în pustie, departe de lume, este ocrotitor al monahilor, mai ales al sihaștrilor din pustie și în același timp este ocrotitor al celor care în societate propovăduiesc dreptatea, adevărul și împlinirea voinii lui Dumnezeu în viața oamenilor.

Această sărbătoare este o zi de post. În cărțile noastre de slujbă se arată cum trebuie să postească în această zi credincioșii ortodocși. Și anume, întrucât Sfântul Ioan Botezătorul el însuși a postit toată viața, și nu a folosit băuturi îmbătătoare niciodată și pentru că uciderea lui, decapitarea, tăierea capului său a avut loc ca urmare a îmbuibării de carne și de vin și ca urmare a gândului de desfrânare, în această zi nu se mănâncă nimic din ceea ce este produs prin vărsare de sânge: nici un fel de carne și nici chiar pește nu se mănâncă în această zi.

Se mănâncă legume, fructe – întru amintirea faptului că Sfântul Ioan Botezătorul era un mare postitor și pentru că în lipsă de postire și de înfrînare Irod Antipa a hotărât uciderea, decapitarea lui.

Sfântul Ioan Botezătorul este, așa dar, pentru noi mijlocitor înaintea Mântuitorului Iisus Hristos, dar și un propovăduitor al Împărăției cerurilor.

În Cărțile noastre de slujbă, mai ales în Minei, se spune că printr-o lucrare Dumnezeiască, Sfântul Ioan Botezătorul, după ce i-a fost tăiat capul, cu sufletul său a propovăduit celor morți din iad pe Iisus Hristos și astfel le-a propovăduit pe Hristos celor vii de pe pământ, iar imediat după moarte - și celor din iad.

Aceasta arată că Evanghelia lui Hristos pe care a propovăduit-o El, se adresează tuturor oamenilor din toate timpurilor și din toate locurile, chiar și celor care au trăit înainte de Hristos.

Un dar al Duhului Sfânt...

Despre cum să ne rugăm: cu Părintele Gheorghe Calciu, Cuvinte vii

Continuare din pag. 3

Să faci din sfântul care este reprezentat în ea o legătură între tine și Dumnezeu. După aceea poți să-ți amintești viața Sfântului, să vezi minunile care le-a făcut, să vezi ajutorul pe care ți l-a dat în alte împrejurări, să vezi prezența lui în icoană, sau în moaște, sau în sufletul tău. În acest fel depășești și al doilea stadiu. Al treilea stadiu este acela în care în mintea ta imaginile nu mai lucrează, ci totul vine de la Dumnezeu, prin umplerea spațiului duhovnicesc cu prezența lui Dumnezeu în sufletul tău.

Dacă te rogi cu voce tare – și de multe ori ne rugăm cu voce tare, pentru că astfel ne putem concentra mai mult – să nu te lași răpit nici de rezonanța cuvintelor, nici de fraza frumoasă, căci unele rugăciuni sunt foarte frumoase. Să nu te lași ispitit de „estetică”. Mi-aduc aminte că prima dată când am citit Acatistul Rugului Aprins, nu am înțeles nimic... Așa de frumos suna, așa de extraordinar de telogic suna, încât nu am rămas decât cu o idee de frumos! Dar și asta a fost bună, pentru că prin frumosul mistic Dumnezeu lucrează în noi.

În general, dacă ne rugăm fără cuvinte, numai cu gândul, există un decalaj între minte și rostirea cuvintelor. Medicii spun că în momentul când zicem ceva în gând, de exemplu Tatăl nostru, zicem dintr-o răsuflare, dar epiglota, organele noastre fonetice, lucrează mai încet. Astfel se face un decalaj între gândul nostru și rugăciunea propriu-zisă. De aceea, chiar dacă rostim cuvintele în gând, chiar incomplete, e bine să realizăm o rezonanță între cuvânt și gând. Altfel imaginea se dublează: o dată prin gând și o dată prin intenția

epiglotei, care are o inerție. Și atunci rămâi în urmă și pierzi concordanța între gând și rostirea rugăciunii.

Dacă mintea rătăcește în timpul rugăciunii, ducându-se cine știe pe unde, întoarce-o înapoi. Încearcă să-ți întărești atenția. Și îngerul rugăciunii îți va spune nu doar că ai pierdut rugăciunea, ci și locul exact unde ai pierdut-o. Dar dacă această întrerupere a rugăciunii devine o obișnuință, atunci îngerul nu îți mai spune nimic și nici tu nu mai știi dacă ești sau nu atent. Pierzi și recâștigi și nu înaintezi decât puțin. Dar dacă ai o atenție, o trezvie a gândului, atunci îngerul îți amintește exact unde ai pierdut dulceața rugăciunii. Există niște mici „exerciții” care îți cheamă înapoi gândul. De exemplu, când te așezi în genunchi, prin plecarea genunchilor toată ființa ta se angajează în rugăciune. Simpla împreunare a mâinilor te angajează din nou în rugăciune. Semnul crucii sau cel mai mic gest evlavios contribuie la chemarea înapoi a rugăciunii. În felul acesta, cu gesturi mici și nespectaculoase putem face ca îngerul să ne aducă înapoi rugăciunea și să mergem mai departe cu ea.

Înălțarea Sfintei Cruci

Înălțarea Sfintei Cruci este prăznuită pe 27 septembrie. Este cea mai veche sărbătoare închinată cinstirii lemnului sfânt.

În această zi sărbătorim amintirea a două evenimente deosebite din istoria Sfintei Cruci.

- Aflarea Crucii pe care a fost răstignit Mântuitorul și Înălțarea ei solemnă în fața poporului de către episcopul Macarie al Ierusalimului, în ziua de 14 septembrie din anul 335.

- Aducerea Sfintei Cruci de la perșii păgâni, în anul 629, în vremea împăratului bizantin Heraclius, care a depus-o cu mare cinste în biserica Sfântului Mormânt (a Sfintei Cruci) din Ierusalim.

Sfânta Cruce a fost aflată din porunca Sfintei împărătese Elena, mama Sfântului Împărat Constantin cel Mare. Aceasta a găsit pe Golgota trei cruci. Pentru a afla care a fost crucea pe care a fost răstignit Mântuitorul și care sunt crucile tâlharilor răstigniți odată cu El, patriarhul Macarie le-a spus să atingă pe rând crucile de o femeie moartă. Femeia a înviat în momentul în care a fost atinsă de cea de-a treia cruce, cea pe care a fost răstignit Hristos.

După această minune, Patriarhul a poruncit Înălțarea Sfintei Cruci la un loc înalt, de unde să o poată vedea tot poporul.

Când împăratul persan Hosroe a cucerit Ierusalimul, a luat cu el Crucea Domnului în Persia. Sfânta Cruce a rămas aici timp de paisprezece ani, până când Hosroe a fost învins de împăratul Heraclie, care a dus Sfânta Cruce înapoi în Ierusalim.

Înălțarea Sfintei Cruci se serbează cu post, pentru că ea ne aduce aminte de patimile și moartea Mântuitorului.

Din Agenda lunii august

În ziua de 18 a lunii gustar Biserica Sfântul Ioan Iacob Hozevitul e în frumoasă sărbătoare.

Anul acesta, la fel ca și în ceilalți ani, întreaga biserică era învăluită de un viu fior duhovnicesc. În sufletului fiecărui creștin pătrundeau și lucrau cuvintele Acatistului Sfântului Ioan Iacob Hozevitul, cele din Slujba Sfintei Liturghii, oficiate de un sobor de preoți, din Slujba TE-DEUM-ului.

Și la agapa organizată cu mult drag de către creștinii bisericii cu binecuvântarea părintelui Paroh **Alexei Semionov** i-am avut sprijinitori pe ocrotitorii bisericii noastre - **Sfântul Ioan Iacob Hozevitul, Toți Sfinții Români, Sfântul Serafim de Sarov.**

Suflul sărbătorii Hramului Bisericii "Sfântul Ioan Iacob Hozevitul" se simte și astăzi, în luna lui răpăciune, când toți au reînceput stu-

diile. Copiii la școala propriu-zisă, părinții, bunicii - la școala înțelepciunii.

Și sărbătorile, și studiile în Biserica Lui Hristos ne îndemnă pe toți cum să trăim în veșnicie:

*"Învață de la floare - să fii gincaș ca ea
Învață de la miel - să ai blândețea lui,
Învață de la păsări - să fii mereu în zbor,
Învață de la toate - că totu-i trecător!"*

*La seama, fiu al jertfei,
prin lumea-n care treci
Să-nveți din tot ce piere
cum să trăiești în veci.*

Sora Ludmila Cebotari

Căutați hrana duhovnicească

Un grup de credincioși din parohie în august ne-am îndreptat pași spre locașurile sfinte, căutând odihnă sufletelor noastre.

Chemarea „Toată grija ce-a lumească să o lepădăm” ne-a călăuzit în căutarea celor duhovnicești. La mănăstirea Hăncu am avut parte de multe bucurii sufletești, iar cuvintele de învățătură și îndemnul preotului ne-au servit drept adevă-

rată hrană duhovnicească. Cu multă bucurie am revenit și la mănăstirea Căpriană, trecând cu gândul filele istoriei aceste mănăstiri, atât de zbuciumată. Închinându-ne la sfintele icoane și la sfintele moaște am rămas în tăcerea liniștii, rugând pe Dumnezeu să aibă multă milă de noi.

Rugăciune, apa cristalină și tămăduitoare din izvorul de la mănăstirea Condrîța au fost de mare folos pentru noi cei osteniți și împovărați. La finele pelerinajului, ajunși la mănăstirea Suruceni, am fost cuprinși de o liniște înălțătoare îndemnându-ne spre rugăciune. Am revenit acasă cu amintirea acelor clipe de neuitat.

Anastasia Cerbușca

Policandre noi pentru biserică

În duminica a 10-a după Cincizecime, la 12 august 2012, după Sfânta Liturghie, Părintele Paroh Alexei Semionov a oficiat slujba de sfințire a policandrelor (3 policandre cu becuri) care au fost procurate din donațiile enoriașilor și cu strădania Părintelui Alexei au fost instalate în Biserică. Aducem mulțumiri tuturor celor ce au contribuit la această faptă creștinească și în special surorilor Angela MURZAC și Cornelia POPA precum și familii lor TIMERCAN – Nicolae, Zinaida, Natalia, Niculina; TROFIM Ala; BOGOS Vasile și Natalia – care au donat sume considerabile pentru policandre.

Au pregătit hrană pentru constructorii bisericii "Sf. Ioan Iacob Hozevitul" în perioada 1 - 31 august 2012

Boiangiu Pelaghia

Nadejda

Ignat Claudia

Secrieru Tatiana

Danii Lidia

Bliuc Tatiana

DONAȚII PENTRU CONSTRUCȚIA BISERICII „SF. IOAN IACOB HOZEVITUL” (1 - 31 august 2012)

Lupașcu Eugenia	1000 lei	Bîrsan Maria	200 lei
Berghii Ana	320 lei	Sergiu și Radu	15 euro
Alexeeva Oxana	200 lei	Popa Anatol, Mariana,	
Gronski Maria	100 euro	Veronica, Elena	1000 lei
Pascari Octavian	200 lei	Mocanu Ștefana	400 lei
Guzun Aliona	200 lei	Belei Olga, Alexei	1000 lei
Buznea Tudor	100 lei	Trofim Ion și Ala	1000 euro
Belinski Livia	100 lei	Lupașcu Ion	500 lei
Colodrovschi Viorel	500 lei	Boicu Victoria	100 lei
Manole Elena	100 lei	Manin Anastasia	200 lei
Gonicovscaia Tatiana	100 lei	Zahariuc Tatiana	200 lei
Panuța Serghei, Axenia,		Demici Evghenia	100 lei
Adelina	200 dolari	Cauia Aurelia	100 lei
Rîngaci Cristina și Eduard	100 lei	Lungu Alexandru și	
Rîngaci Tudor și Valentina	150 lei	Croitoru Elena	100 lei
Sidorenco Eugen, Ecaterina,		Ostrovan Ludmila	50 lei
Pavel, Claudia	100 dolari	Șpac Rodica, Olga, Mihai	20 lei
Staver Maria	400 lei	Ciubotaru Ana	50 lei
Iuțiș Nicolae	650 lei	Cojucari Vitalie	25 lei
Jelamschii Vitalie	100 lei	Rusu Oxana	35 lei
Martin Iaroslav, Eleonora, Vladislava, Nicoleta, Teodor	100 euro	Bubucea Tatiana	50 lei
Palii Adriana, Oleg	200 lei	Vîrlan Victor	60 lei
Balercă Tatiana	300 lei	Tarasov Valerii	50 lei
Oprea Ion, Boaghea		Lazăr Elena	50 lei
Tatiana, Laura	1000 lei	Sandul Lilia	50 lei

Cheltuieli

Cheltuieli curente în Biserică în luna iulie 2012: 24729 lei.
Cheltuieli la construcția bisericii în lunile martie-august 2012 - 99.982 lei.

PROGRAM LITURGIC (septembrie 2012)

Sâmbătă, 1 septembrie	08:00 – Acatistul Maicii Domnului 09:00 – Pomenirea celor adormiți. 17:00 – Slujba Privegherii.
Duminică, 2 septembrie	07:30 – Rugăciunile Dimineții. Ceasurile. 09:00 – Sfânta Liturghie. Tedeum la început de an școlar.
Sâmbătă, 8 septembrie. Sfinții Adrian și Natalia	08:00 – Acatistul Sf. Mucenici Adrian și Natalia. 09:00 – Pomenirea celor adormiți. 7:00 – Slujba Privegherii.
Duminică, 9 septembrie	07:30 – Rugăciunile Dimineții. Ceasurile. 09:00 – Sfânta Liturghie.
Luni, 10 septembrie	17:00 – Slujba Privegherii.
Marți, 11 septembrie. Tăierea Capului Sf. Prooroc Ioan Botezătorul (zi de post)	07:30 – Rugăciunile Dimineții. Ceasurile. 08:00 – Sfânta Liturghie. Acatistul Sf. Ioan Botezătorul.
Sâmbătă, 15 septembrie	08:00 – Acatistul Sf. Ioan Iacob. 09:00 – Pomenirea celor adormiți. 17:00 – Slujba Privegherii.
Duminică, 16 septembrie	07:30 – Rugăciunile Dimineții. Ceasurile. 09:00 – Sfânta Liturghie. 15:00 – Școala duminicală pentru copii.
Marți, 18 septembrie. Sf. Prooroc Zaharia și Dreapta Elizabeta	08:00 – Acatistul Sf. Zaharia și Elizabeta.
Joi, 20 septembrie	17:00 – Slujba Privegherii.
Vineri, 21 septembrie. Nașterea Maicii Domnului	07:30 – Rugăciunile Dimineții. Ceasurile. 08:00 – Sfânta Liturghie. Acatistul Maicii Domnului.
Sâmbătă, 22 septembrie. Sfinții și dreptii dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana	08:00 – Acatistul Sf. Ioachim și Ana. 09:00 – Pomenirea celor adormiți. 17:00 – Slujba Privegherii.
Duminică, 23 septembrie	07:30 – Rugăciunile Dimineții. Ceasurile. 09:00 – Sfânta Liturghie. 15:00 – Școala duminicală pentru copii.
Miercuri, 26 septembrie	17:00 – Slujba Privegherii.
Joi, 27 septembrie. Înălțarea Sf. Cruci (zi de post)	07:30 – Rugăciunile Dimineții. Ceasurile. 08:00 – Sfânta Liturghie. Acatistul Sf. Cruci.
Vineri, 28 septembrie	17:30 – Taina Sf. Maslu.
Sâmbătă, 29 septembrie	08:00 – Acatistul Sf. Serafim de Sarov. 09:00 – Pomenirea celor adormiți. 17:00 – Slujba Privegherii.
Duminică, 30 septembrie	07:30 – Rugăciunile Dimineții. Ceasurile. 09:00 – Sfânta Liturghie. 15:00 – Școala duminicală pentru copii.

Biserica Ortodoxă "Sf. IOAN IACOB", Chișinău:
Bd. Mircea cel Bătrân nr. 40.
Tel.: Biserica: 350023, 079410685; Buleinul

"Suflet ortodox": 069644789. *Cont bancar:* BC "Moldova-Agroindbank" S.A. (AGRNMD 2X) 2251892008 – MDL. *Cod fiscal:* 39815018.

Înălțarea bisericii „Sf. Ioan Iacob Hozevitul”

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne!
(Ps. 83.)

Frați creștini!

Cu ajutorul Bunului Dumnezeu, s-au reluat lucrările de construire a Sfântului locaș.

Mulți enoriași acordă ajutor după puteri, cu bani, cu materiale. Dl. Oleg Digori a cumpărat 4 m cubi de beton la 17 iulie, iar la 23 august a donat pentru construcția bisericii beton în suma de 5 mii de lei. Doamna Elena Sărăteanu a cumpărat pentru biserică un camion de nisip. Femeile din parohie, de exemplu se asociază în grupuri pentru a pregăti hrană pentru lucrători.

Vă îndemnăm pe această cale să susțineți financiar, material sau în oricare alt fel continuarea lucrărilor de construcție, deoarece numai împreună vom reuși să zidim Casa lui Dumnezeu: "Fiecare să dea cum socotește cu inima sa, nu cu părere de rău sau din silă, căci Dumnezeu iubește pe cel ce dă cu voie bună" (2 Cor. 9,7).

Contul bisericii în bancă **BC „Moldova-Agroindbank” S.A. (AGRNMD2X) 2251892008 – MDL; Cod Fiscal: 39815018.**

Vom ruga pe Bunul Dumnezeu să vă primească jertfa înaintea Tronului măririi Sale și, ca un îndurat și iubitor de oameni, binefacerea dreptcredincioșilor săi fii să le-o întoarcă, plinindu-le toate cererile cele spre mântuirea sufletului, spre înălțarea Neamului și spre slava

Sfintei noastre Biserici.

Apare sub îndrumarea și cu binecuvântarea Preotului paroh Alexei Semionov. *Colaboratori:* Ludmila Ciubotaru, Anastasia Cerbușca. *Corectura:* Dumitru Șarcov.